

Waar bent u ?

J.C. Ryle

(vert. L.J. van Valen)

*'En de HEERE riep Adam en zeide tot hem: Waar zijt gij?'
(Genesis 3:9)*

De eerste vraag die God de mens na de val stelde was: 'Waar zijt gij?' of 'Waar bent u?' Het is de vraag die Hij Adam stelde op de dag dat deze van de verboden vrucht nam en een zondaar werd.

Tevergeefs verborgen Adam en zijn vrouw zich in het geboomte van de hof van Eden. Tevergeefs probeerden zij aan het alziend oog van God te ontkomen. Zij hoorden de stem van de Heere God, die Adam riep en tot hem sprak: 'Waar zijt gij?' (Gen. 3:9). Denk u eens een ogenblik in hoe vreselijk deze woorden moeten hebben geklonken! Denk u eens in wat Adam en Eva op dat ogenblik moeten hebben gevoeld!

Lezer, zesduizend jaar geleden heeft deze vraag geklonken. Miljoenen van Adams nakomelingen hebben geleefd en zijn gestorven. Zij zijn naar hun eigen plaats gegaan. Miljoenen leven nu nog op aarde en een ieder heeft een ziel te verliezen of te behouden. Maar geen enkele vraag heeft plechtiger geklonken dan deze, die wij nu stellen: 'Waar bent u?' *Waar bent u in Gods ogen?* Kom dan tevoorschijn en let op wat ik u wil zeggen.

Ik weet niet wie u bent. Of u nu een kerkmens bent, of u geleerd of ongeleerd bent, of u rijk of arm bent, of u oud of jong bent; ik weet het niet. Maar wel weet ik dat u een onsterfelijke ziel hebt, en ik wenste wel dat uw ziel zalig werd. Ik weet dat u eenmaal voor de rechterstoel van God moet komen, en ik wenste wel dat u hiervoor bereid mocht zijn. Ik weet dat u eenmaal of in de hemel of in de hel zult komen, en het is mijn verlangen dat u de hel zult ontvluchten en de hemel zult bereiken. Ik weet dat de Bijbel veel belangrijke zaken over de inwoners van de wereld aangeeft, en ik wenste wel dat iedere man, vrouw en kind in de wereld hiernaar zal luisteren. Ik geloof ieder woord dat geschreven staat, en daarom vraag ik iedere lezer: 'Waar bent u in Gods ogen?'

Eerst wil ik benadrukken dat er velen zijn, over wie de Bijbel spreekt, voor wie ik erg bang behoort te zijn. Lezer, bent u één van hen?

Volgens de Bijbel zijn er die nog niet bekeerd en wedergeboren zijn. Zij zijn niet gerechtvaardigd. Zij zijn niet geheiligd. Zij hebben de Geest niet. Zij hebben geen geloof. Zij hebben geen genade. Hun zonden zijn niet vergeven. Hun harten zijn niet veranderd. Zij zijn niet bereid om te sterven. Zij kunnen zo niet ten hemel ingaan. Zij zijn niet rechtvaardig, niet godvruchtig; zij zijn geen heiligen. Volgens de Bijbel hebben zij helemaal niets.

Er zijn er onder hen die niet meer over hun ziel denken dan de beesten die vergaan. Er is niets wat aangeeft dat zij meer nadenken over het toekomstige leven dan het

niet met elkaar kunnen samengaan, zodat het vuur in hem op zo'n laag pitje brandt. Hij heeft een grote vrede, omdat hij werkelijk Gods wet liefheeft en Zijn geboden zijn hem geen last maar een voorrecht. O, hoe groot is de troost van een teer geweten, een godzalige naijver, een nauw leven met God, een hemelse gestalte van het gemoed! De Heere geve dat wij zo'n gestalte mogen hebben.

En nu, beste lezers van allerlei soort, ik bid God van harte dat deze bladzijden voor uw zielen gezegend mogen worden. Of u nu één van hen bent, voor wie ik vrees, of tot hen behoort over wie ik in *twijfel* ben, of dat u behoort tot het getal van hen over wie ik *hoopvol* gestemd ben, het is de wens en begeerte van mijn hart dat u dit boek als een wijzer mens mag neerleggen dan toen u het oppakte om met lezen te beginnen. We leven in een moeilijke tijd. De wereld wordt steeds ouder en zij schudt steeds meer op haar grondvesten. De schaduwen worden steeds langer getrokken. De avond daalt. De nacht zal spoedig over ons komen en dan kan niemand meer werken. O, dat iedere lezer tot zichzelf zal inkeren zolang het nog dag is hij en zijn wegen mag onderzoeken. O, dat een ieder zichzelf die vraag mag stellen: Waar ben ik? Wat ben ik? Waar ga ik naartoe? Wat zal het einde zijn van mijn levensloop? Wat is de hoop van mijn ziel?

Lezer, nogmaals vraag ik u om mijn vraag niet naast u neer te leggen. Overdenk deze, leg haar in gebed voor. O, dat deze vraag in uw hart post zal vatten en u nooit meer zal loslaten! O, dat het uw ziel ten goede mag zijn, zowel in leven als in sterven! De tijd gaat spoedig voorbij. Het leven is onzeker. De dood komt steeds dichterbij. Het oordeel zal zeker komen. Lezer, *waar bent u? Waar bent u in het oog van God?*

Bent u wedergeboren?

Christus steeds in het oog houden! Laten we iedere morgen tot onszelf zeggen: 'De Heere zal spoedig terugkomen', want dat zal onze zielen ten goede komen.

Tenslotte, als we meer willen groeien in genade en meer hoop willen hebben, moeten wij *met meer vlijt de middelen van genade waarnemen*. Het is tevergeefs om te veronderstellen dat onze hoop niet afhankelijk is van het gebruik van de door God verordende middelen. In grote mate is deze hiervan afhankelijk. God heeft in Zijn wijsheid verordend dat luie christenen zich zelden mogen verheugen in hun verzekering. Hij zegt ons immers dat wij moeten arbeiden, strijden en werken, om zo onze roeping en verkiezing vast te maken. O, dat de gelovigen dit voor ogen zouden houden en dit in hun hart zouden overleggen!

Ik vermoed dat velen onder Gods volk erg lui zijn in het gebruik van de genademiddelen. Zij kennen weinig van de geest van David, die uitriep: 'Mijn ziel is begerig en bezwijkt van verlangen naar de voorhoven des HEEREN.' Ik betwijfel of er veel verborgen gebed is, zowel voor als na de preek. Het is zo dat het horen op zich niet alles is, maar wanneer alles op de preekstoel gezegd wordt, is het halve werk gedaan. Ik twijfel of de Bijbel zo vaak gelezen wordt, als het behoorde. Niets heeft mij in mijn leven zozeer verbaasd als de geringe kennis van de Schrift die ik onder de gelovigen heb opgemerkt. Ik twijfel of het verborgen gebed zo vaak gevonden wordt, als wel behoorde. Wij zijn vaak tevreden om van onze knieën op te staan, zonder dat wij werkelijk iets van God en van Zijn Christus hebben gezien of gehoord. En dit alles is verkeerd. Het is de vlijtige ziel die de levende hoop ontvangt en er zich in verheugen mag.

Lezer, nu wil ik de dingen die ik genoemd heb, toepassen. We willen deze, met Gods hulp, u steeds voor ogen houden. We willen bidden dat u deze dingen ontvangt, ervoor strijdt en ze poogt te verkrijgen.

Dit is de weg om *nuttige christenen* te worden. De wereld weet weinig van Christus af, als we uitgaan van wat Zijn volk van Hem ziet. O, hoe behoorden wij leesbare brieven te zijn! Een in genade toenemende gelovige is een wandelende preek. Hij preekt meer dan een predikant doen kan, want hij preekt de hele week door. Hij maakt de onbekeerden beschaamd en scherpt de bekeerden op, door hun te laten zien wat genade vermag te doen. Zo één doet goed door zijn leven en na zijn dood laat hij een goed getuigenis achter. We dragen hem naar het graf, zonder ook maar een onprettige gedachte te hebben! O, hoe groot is de waarde en de kracht van een geoefend christen! De Heere make u en mij zoals hij is!

Dit is de weg om een *gelukkig christen* te worden. Het ware geluk is een gave van God, maar laat niemand ook maar een ogenblik eraan twijfelen dat er een nauw verband is tussen het volgen van God en het ware geluk. Een geoefende gelovige heeft het getuigenis in zich. Hij wandelt in het volle licht van de zon en daarin voelt hij zich behaaglijk en verwarmd. Hij blust de Geest niet uit door steeds dingen te doen die

paard en de os, die geen verstand hebben. Hun schat hebben zij op aarde. Zij hebben hun goed aan deze kant van het graf. Hun aandacht is gericht op de dingen die vergaan. Eten, drinken, kleding, geld, huizen, land, zaken, vermaak, politiek, trouwen, lezen, gezelschap, dat zijn alle zaken die hun harten in beslag nemen. Zij leven, alsof er geen Bijbel bestaat. Zij gaan voort, alsof er geen opstanding en eeuwig oordeel is, maar dat dit alles op leugen berust. Evenals Gallio bekommeren zij zich niet over het graf, over bekering, over rechtvaardiging, over heiliging. Het zijn voor hen holle frasen, zaken waarvan zij onwetend zijn en die zij verachten. Zij zijn allen op weg om te sterven. Zij gaan naar de plaats waar zij geoordeeld zullen worden. En toch schijnen zij zelfs meer dan de duivel verhard te zijn, want zij blijken niet te geloven of te beven. Helaas, wat is de toestand van zo'n onsterfelijke ziel vreselijk, als schijnt dit alles zo gewoon te zijn!

Sommigen van de personen over wie ik spreek, hebben een gedaante van godsdienst, maar dit is niet meer dan een vorm. Zij belijden en noemen zich christenen. Zij gaan iedere zondag naar de kerk. Maar daar is alles mee gezegd. Waar wordt de godsdienst van het Nieuwe Testament in hun leven gezien? Nergens in! De zonde is niet hun grootste vijand en Jezus is niet hun beste vriend. De wil van God is niet hun levensregel en de zaligheid is niet het doel waarnaar zij zich uitstrekken. Een geest van sluimering houdt hun harten bezet en zij voelen zich op hun gemak; zij zijn zelfvoldaan en tevreden. Zij zijn evenals de Laodicensen, die genoeg hadden aan hun lauwe godsdienst.

God spreekt steeds opnieuw tot hen. Hij spreekt door barmhartigheid, door slagen, door preken, maar zij willen niet horen. Jezus klopt aan de deur van hun hart, maar zij willen niet opendoen. Zij horen van dood en eeuwigheid, maar zij blijven onbewogen. Zij worden gewaarschuwd voor de liefde van de wereld, maar zij gaan week in week uit onbezorgd verder. Zij horen van Christus, Die voor zondaren op de wereld gekomen is en voor hen is gestorven, maar zij blijven onbewogen. Zij blijken in hun harten voor alles een plaats te hebben, behalve voor God. Zij hebben tijd voor zaken, vermaken, beuzelachtige dingen, tijd voor de zonde, tijd voor de duivel, tijd voor de wereld, maar het is als de herberg van Bethlehem, waarin geen plaats voor Hem was Die hen gemaakt heeft. Er is geen plaats voor Jezus, geen plaats voor de Geest, geen plaats voor het Woord. Helaas, wat voor een toestand is dit! Maar, het is alles zo gewoon.

Lezer, als in de aanwezigheid van God, leg ik u deze gewetensvraag voor: Bent u in Gods ogen één van de personen die ik zojuist heb beschreven? Er zijn er duizenden in ons land, duizenden in Groot-Britannië, duizenden in Ierland, duizenden in de platelandskerken, duizenden in de steden, duizenden onder de rijken, duizenden onder de armen. Mijn vraag is of u tot hen behoort? Als dit zo is, vrees ik voor u, dan beef ik, dan ben ik bang.

Waar ben ik bang voor? Ik ben bang voor alles. Ik ben bang dat als u volhardt om Christus te verwerpen, u in uw zonden zult sterven. Ik vrees dat u dan aan de verwerping door God zult worden overgegeven. Ik vrees dat er zo'n dodigheid en hardheid over u zal komen, dat niets dan de stem van de archangel en de bazuin van God uw slaap zal verstoren. Ik vrees dat als u zo vast blijft kleven aan deze ijdele wereld, dat niets anders dan de dood u hiervan kan afscheiden. Ik vrees dat als u zonder Christus blijft voortleven, dat u dan zonder pardon zult sterven, dat u zonder hoop zult opstaan en zonder barmhartigheid het eeuwig oordeel zult ontvangen, om tenslotte zonder enig geneesmiddel in de hel weg te zinken.

Lezer, ik moet u waarschuwen, al zal ik misschien als Lot zijn, als één die spot. Ik waarschuw u plechtig om van de toekomstige toorn te vlieden. Ik verzoek u dringend om de toekomstige toorn te ontvlieden. Ik smeed u om te gedenken dat de Bijbel waar is en dat het gehele Woord moet worden vervuld. Het einde van uw huidige wegen zal enkel ellende en smart zijn, want zonder heiliging zal niemand de Heere zien. De goddelozen en alle godvergetenden zullen in de hel geworpen worden. God zal op een zekere dag rekenschap van al uw daden afeisen. Alle zondaren buiten Christus zullen als u niet in Zijn tegenwoordigheid kunnen staan, want Hij is heilig en een verterend vuur. O, dat u deze dingen toch wilt bedenken! Waar is de mens die zijn vinger één minuut in de vlam van een kandelaar kan houden? Wie zal dan kunnen wonen in het eeuwige vuur?

Ik weet heel goed dat de satan bij het lezen van deze woorden gedachten in uw hart zal inblazen. Ik weet goed wat voor verontschuldigungen u zult maken. U zult zeggen: Godsdienst is goed, maar de mens moet toch leven. Mijn antwoord hierop is dat het waar is dat een mens moet leven, maar dat het niet minder waar is dat hij moet sterven. Of u voert aan dat een mens die voor zijn brood werkt geen andere dingen aan zijn hoofd kan hebben, want anders komt hij van honger om. Maar ik antwoord dat het mijn bedoeling niet is om iemand van honger te laten omkomen, maar ook wil ik niet dat iemand onder u verloren gaat. Misschien werpt u mij tegen dat iemand zijn bezigheden eerst in de wereld hebben moet. Dit zou ik niet durven ontkennen, maar hoe staat het dan met de bezigheid van uw ziel?

Lezer, ik smeed u met mijn gehele hart om met uw zonden te breken en u te bekeren. Ik smeed u om uw levenskoers te veranderen, uw wegen over de godsdienst, uw huidige zorgeloosheid over uw ziel af te leggen en een nieuw mens te worden. Ik bied u door Jezus Christus de vergeving van al uw zonden, een vrijwillige en volkomen vergeving, voor nu en tot in eeuwigheid, aan. Ik zeg u in de Naam van mijn Meester dat u zich tot de Heere Jezus Christus moet wenden en dan zal deze vergeving uw deel zijn. O, weiger deze genadige nodiging niet! Keer u niet van Christus af, Die voor u gestorven is, Die Zijn eigen bloed voor u gestort heeft. Wees niet afkerig van Christus Die Zijn handen tot u uitstrekt en blijf niet onbewogen. Heb deze ten onder

en niet de bittere dingen. Het is de gunst van de wereld die de gelovigen benadeelt, veel meer dan de afkeuring. David pleegde geen overspel, toen hij van voor het aangezicht van Saul op de vlucht was, maar toen Saul gestorven was en er vrede in Israël heerste. Christen uit de 'Christenreis' van Bunyan verloor zijn genadebewijs niet toen hij met Apollyon vocht, maar toen hij in slaap gevallen was en geen vijand in de buurt scheen te zijn. O, als we een levende hoop willen hebben, laten wij dan al de dagen van onze voorspoed waakzaam zijn en sober leven.

Als we in de genade willen groeien en een meer levende hoop willen hebben, moeten we *meer geloof en tevredenheid in tijden van beproeving zoeken*. Door de beproeving kunnen gelovigen onbedachtzame dingen zeggen en dingen doen die als een mist tussen hun zielen en Christus komen. De beproeving is als een zuur dat meer droesem aan het oppervlak brengt en de gelovige doet zeggen: 'God heeft mij vergeten; er is geen hoop voor mijn ziel. Ik ben weggeworpen van voor Gods ogen. Ik kan niet anders dan klagen.' Toch is de beproeving de hand van de Vader om ons tot ons nut te kastijden, hoe moeilijk we dit kunnen geloven. De roede wordt vaak gezonden als antwoord op het gebed om heiliging. Zij is één van Gods wegen om de heiliging, die wij begeren, voortgang te doen vinden. Jakob, Jozef, Mozes en David hebben dit ondervonden. Gezegend zijn zij, die geduldig dit medicijn van de Heere gebruiken, die hun kruis in stilte dragen en zeggen: 'Het is wel.' Verdrukkingen die wij mogen dragen, dienen tot ons geestelijk welzijn. Lijdzaamheid en geduld worden beschouwd als een volmaakt werk in tijden van verdrukking, wat vroeg of laat een dierbare oogst van innerlijke hoop mag voortbrengen.

Als wij in de genade willen groeien en een levende hoop willen ontvangen, moeten wij zoeken *om meer bereid te zijn voor de wederkomst van Christus*. Ik weet dat geen leer meer heiligend en levendmakend is dan de leer van de tweede komst van Christus. Ik weet dat niets meer dient om ons van de wereld af te trekken en ons tot blijmoedige en eenvoudige christenen maakt. Maar helaas, hoe weinig gelovigen wachten op de terugkeer van hun Meester! Wie van hen, die de wegen van veel gelovigen navolgen, zouden ooit kunnen denken dat dezen verlangen naar Zijn komst? Is het niet waar dat veel harten van Gods kinderen niet bereid zijn om Jezus te ontvangen? Hij zou hun vensteren gesloten vinden, evenals de deur van hun huis. Zij zouden het vuur niet brandende houden, als Hij zou komen, maar het zou niet anders dan een koele en troosteloze ontvangst zijn. O gelovige lezer, dit behoort toch niet zo te zijn! We moeten immers meer van de geest van een pelgrim hebben. We behoren ons uit te strekken naar ons eeuwig huis. De dag van de wederkomst is de dag van de rust, de dag van de algehele verlossing, de dag waarop het gezin van God tenslotte als geheel zal vergaderd worden. Het is de dag dat wij niet langer door geloof zullen wandelen, maar door aanschouwen. Wij zullen een vergelegen land zien; wij zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Zeker, wij behoren dagelijks te zeggen: 'Kom Heere Jezus, dat Uw Koninkrijk kome.' Laten we dan de tweede komst van

ring om erachter te komen dat wij door op ons hart te vertrouwen, grote fouten gemaakt hebben. Soms zijn wij in zulke fouten vervallen geweest, dat wij het zicht op onze hoop hebben verloren en zelfs tot de conclusie gekomen waren dat wij in het geheel geen genade hadden. O, als wij gelukkige christenen willen worden, dan moeten wij ophouden om op ons hart te vertrouwen. Laten we leren om niets van onszelf te verwachten dan zwakheid. Laten wij ermee ophouden om te zien op gestalten en gevoelens, om daaruit onze troost te putten. Als we onze hoop bouwen op iets in onszelf, kan dit niet anders dan wankelmoedig en onvast zijn.

Als wij begeren om in genade te groeien en meer hoop te hebben, dan moeten wij *meer heiligheid van leven en omgang met onze naaste zoeken*. Dit is een vernederende les die wij moeten leren, maar we kunnen hier niet genoeg op wijzen. Er is een onafscheidelijke band tussen een nauw leven met God en troost in onze godsdienst. Laten we dit nooit vergeten. Veel vaten in het huis des Heeren zijn somber en smerig. Als ik om mij heen kijk, mis ik veel dingen die Jezus bemint. Ik mis de *zachtmoedigheid* en vriendelijkheid van onze Meester. Velen onder ons zijn hardvochtig, humeurig en vol kritiek en wij maken onszelf wijs dat wij getrouw zijn. Ik mis de ware *vrijmoedigheid* in het belijden van Christus voor de mensen. We denken vaker aan de tijd om te zwijgen dan aan de tijd om te spreken. Ik mis de ware *nederigheid*. Er zijn er niet velen onder ons, die de laagste plaats wensen in te nemen en de ander uitnemender achten dan zichzelf. Er zijn maar weinig gelovigen die hun eigen kracht als uiterste zwakheid aanmerken. Ik mis de ware *liefde*. Weinigen onder ons hebben een onbaatzuchtige geest, die zichzelf niet zoekt. Weinigen zijn er die meer op hebben met de welstand van anderen dan met hun eigen gevoelens. Ik mis de ware *dankbaarheid*. We klagen, murmureren, ergeren ons en tobben over dingen die we niet hebben, waarbij we vergeten wat we wel hebben. We zijn zelden tevreden, want over het algemeen zit een Mordechai in onze poort. Ik mis de besliste *afscheiding van de wereld*. Vaak is het onderscheid niet te zien, omdat zij is weggewist. Velen van ons zijn als de kameleon, die altijd de kleur van zijn omgeving aanneemt. Wij zijn als de goddelozen geworden, zodat het veel inspanning vereist om het verschil nog te zien. Lezer, dit behoort zo niet te zijn. Als u meer hoop wilt hebben, moet u ijverig zijn in goede werken.

Wanneer wij in genade willen toenemen en een levende hoop wensen te hebben, moeten we *waakzaamheid zoeken in tijden van voorspoed*. Ik ken geen tijd, waarin de gelovige meer in gevaar is dan wanneer alles goed gaat. Ik weet geen tijd, waarin hij zo openstaat voor geestelijke verachting en het fundament legt voor vele daden van duisternis en in twijfel is in zijn inwendige mens, dan als het uiterlijk goed met hem gaat. Het is de loop van uw en van mijn leven om alles gladjes te doen verlopen en dit is vlees en bloed eigen. Maar wij hebben er geen idee van, hoe gevaarlijk een rustige en gezapige levensgang voor onze godsdienst is. De zaden van de ziekte worden gewoonlijk tijdens de gezonde dagen gezaaid. In de vakantietijd worden de lessen van school vergeten. Het zijn de aangename dingen die de kinderen benadelen

gaande wereld niet liever dan het eeuwige leven. Wees dan vrijmoedig en vastbesloten. Besluit dan om de brede weg die naar het verderf leidt, te verlaten. Sta op en grijp naar het eeuwige leven, waartoe u heden geroepen wordt. Bekeer u, geloof, bid en word behouden.

Lezer, ik vrees voor u, zolang u in uw huidige staat blijft. De begeerte van mijn hart en mijn bede is dat God u mag onderwijzen om voor uzelf te vrezen.

Vervolgens wil ik stilstaan bij de vele soorten van mensen, over wie ik volgens de Bijbel in twijfel moet zijn. Lezer, behoort u tot deze mensen?

Ik noem eerst de velen, die 'bijna-christenen' zijn. Een betere typering van deze mensen dan de Bijbel aangeeft, kan ik niet noemen. Zij hebben veel dingen, die ook in het oog van God, op zich goed en prijzenswaardig zijn. Zij zijn bestendig en zedig in hun leven. Zij zijn vrij van uitbrekende zonden. Zij hebben veel goede gewoonten. Gewoonlijk zijn zij ijverig en stipt in het onderhouden van de genademiddelen. Zij schijnen de prediking van het Woord lief te hebben. Zij voelen zich niet bedreigd, als je met hen over de waarheid die in Jezus is, spreekt. Zij hebben niets tegen godsdienstige gesprekken, godsdienstige boeken en godsdienstig gezelschap. Zij zijn het eens, als je met hen over hun zielen spreekt. Alles schijnt goed te zijn.

Maar er is geen beweging in de harten van dit soort mensen en zelfs een microscoop zou deze niet kunnen waarnemen. Zij zijn als degenen die stilstaan en zich niet verroeren. Weken, maanden, jaren gaan voorbij zonder dat zij ook maar iets veranderen. Zij zitten onder de prediking en zij zijn het met de preken eens. Toch zijn zij gelijk aan de magere koeien uit de droom van farao, want zij worden niet vet van alles wat zij ontvangen. Altijd blijven zij regelmatig, altijd zijn zij ijverig in het waarnemen van de godsdienstplichten, altijd zijn zij constant in hun wensen en hopen, altijd zijn zij hetzelfde in hun gesprekken over de godsdienst. Maar hier blijft het bij. Er is geen sprake van vooruitgang. Er is geen leven, want het hart is er niet in. Hun ziel schijnt niets anders dan op slot te zijn.

Lezer, behoort u tot dit soort mensen? Duizenden van hen vinden wij vandaag in de kerken. Ik vraag u om mij een eerlijk antwoord te geven op de vraag: Is dit de toestand van uw ziel voor God? Als dat zo is, dan kan ik u alleen maar zeggen dat uw toestand onbevredigend is. Vandaar dat ik over u in twijfel ben.

Hoe kan ik anders over u denken? Er zijn twee kanten in de wereld: de kant van Christus en de kant van de duivel. U twijfelt aan welke kant u staat. Ik durf niet te zeggen dat u geheel van de godsdienst vervreemd bent, maar ik kan u niet vastberaden vinden. Ik schrik ervoor terug om u tot de goddelozen te rekenen en toch kan ik u ook niet bij Gods kinderen onderbrengen. U hebt enig licht, maar is dit een zaligmakende kennis? U hebt enig gevoel, maar is dit genade? U bent niet profaan, maar bent u een kind van God? Mogelijk behoort u tot Gods volk, maar u woont zo vlak bij de

grens, dat ik niet kan onderscheiden tot welk volk u behoort. Misschien bent u niet geestelijk dood, maar bent u gelijk aan de zieke boom in de winter, waarvan ik niet zien kan of deze leeft of dood is. Zo leeft u zonder een bevredigend bewijs te geven. Ik kan het niet helpen dat ik over u in twijfel ben, want dat is toch echt het geval. Ik kan de geheimen van uw hart niet lezen. Misschien koestert u een boezemzonde, waarvan u niet kunt scheiden. Dit is een gebrek dat de geestelijke groei van een belijdend christen in de weg staat. Misschien wordt u door mensenvrees teruggehouden en bent u bang dat u enige blaam van de kant van medeschepselen zal treffen of dat u door hen wordt uitgelachen. Dit is een ijzeren ketting die u kan omvangen. Misschien bent u zorgeloos ten opzichte van het persoonlijk gebed en uw gemeenschap met God. Dit is de oorzaak dat velen zwak zijn. Maar wat de reden ook zijn moge, ik waarschuw u met alle liefde om goed te onderzoeken waar u mee bezig bent. Uw toestand is niet bevredigend en zeker niet veilig. Evenals de Gibeonieten bent u in het leger van Israël en heeft u geen deel aan de vertroosting en beloningen van dat volk. O, ontwaak dan uit deze slaap en besef in wat voor een gevaar u verkeert! Strijd om in te gaan door de enge poort.

Lezer, u moet ermee ophouden om op twee gedachten te hinken, als u tenminste over goede en gegronde bewijzen voor uw heil zult willen beschikken. Er moet een verandering in u plaatsvinden. U moet werkelijk bewogen worden. In het ware christendom is geen sprake van stilstand. Als Gods werk niet in het hart voortgaat, dan is er sprake van het werk van de duivel. Als een mens altijd op hetzelfde punt blijft staan, dan is het mogelijk dat hij helemaal geen godsdienst heeft. Het is niet genoeg om de livrei van Christus te dragen, maar wij moeten ook de oorlogen van Hem strijden. Het is niet genoeg om van kwaad af te laten, maar wij moeten ook leren goed te doen. Het is niet voldoende om geen kwaad aan te richten, maar wij moeten arbeiden om goede werken voort te brengen. O, beef dan, want anders zult u erachter komen dat u een onnutte ontvanger bent van de talenten van God. Dan bent u een dorre tak op de grond die uiteindelijk in het vuur geworpen zal worden.

Lezer, ik beveel u om nooit te rusten totdat u zeker weet of u genade hebt of niet. Begeerten, verlangens en overtuigingen zijn belangrijk, maar deze zullen u niet zalig maken. Ik wil knoppen en bloemen aan een boom zien, maar beter is het om rijpe vruchten waar te nemen. De hoorders die in de gelijkenis van het zaad op de weg verkeerden, hadden geen wortel in zich. Zij werden niet zalig. De hoorders op de steenachtige plaatsen luisterden met vreugde, maar het Woord had in hen geen diepgang van aarde en ook zij werden niet zalig. En de hoorders tussen de doornen brachten wel zogenaamde vruchten voort, maar het Woord werd door de wereld verstikt en ook zij werden niet zalig. Beeft u niet bij het horen van het Woord? Dat deed Felix ook, maar hij werd niet zalig. Begeert u goede preken te horen en veel dingen te doen die op zichzelf goed zijn? Dat deed Herodes ook, maar hij werd niet zalig. Wenst

dingen vertellen die we nooit moeten vergeten, als we ons in een meerdere mate van hoop willen verheugen. Nooit moeten we dit uit het oog verliezen, indien we willen bewaren wat wij hebben gekregen.

Als wij in de genade willen groeien en meer hoop willen hebben, *moeten wij meer kennis van onze Heere Jezus Christus zoeken*. Hoe weinig weten we nog van Hem! Onze koude genegenheden naar Hem zijn getuigen tegen onszelf. Onze ogen kunnen toch nooit op Hem gevestigd zijn en zien op wat Hij is en voor ons gedaan heeft, of wij zullen Hem meer liefhebben. Er zijn sommige christenen die zich zo richten op de leer van de heiliging dat zij andere zaken vergeten. Zij debatteren met vuur over ondergeschikte punten, terwijl zij koud zijn over Christus. Zij leven door gebod, zij wandelen stipt en doen veel dingen, en verbeelden zich dat zij zo in korte tijd sterk worden. Maar zij verliezen uit het oog dat niets meer tot heiliging strekt dan de kennis van de Heere Jezus en de gemeenschap met Hem. 'Blijf in Mij', zo zegt Hij, 'en Ik in u. Gelijk de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in de wijnstok blijft, zo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft.' Christus moet de bron zijn van onze heiligheid, zowel als de rots van ons geloof. Christus moet zijn alles en in allen. Ik twijfel er niet aan dat Hij dierbaar voor u is, die in Hem gelooft. Dierbaar behoort Hij te zijn, vanwege Zijn ambten en dierbaar vanwege Zijn werk. Dierbaar behoort Hij te zijn voor wat Hij gedaan heeft, want Hij heeft ons geroepen, levendgemaakt, gewassen, gerechtvaardigd. Dierbaar behoort Hij te zijn voor wat Hij nu doet, want Hij geeft ons kracht, Hij bidt voor ons, Hij heeft medelijden met ons. Dierbaar behoort Hij te zijn voor wat Hij nog meer zal doen, want Hij zal ons tot het einde toe bewaren en ons met Hem de rust schenken in Zijn Koninkrijk.

Maar o lezer, Christus behoort nog dierbaarder voor u te zijn, dan Hij ooit voor u geweest is? Ik zeg u dit, alsof dit de laatste woorden van mijn leven zijn. Ik geloof dat niets anders dan de kennis van Christus een mens ooit voedsel kan geven. Al onze duisternis komt hiervandaan dat wij niet dicht bij Hem leven. De vormen van de godsdienst zijn waardevol als behulpzaam. Zo zijn preken nuttig om ons kracht te geven, maar het gaat hierbij om Christus en Die gekruist, het gaat om het zien van Christus door het geloof, het gaat om de aanwezigheid van Christus in het hart, het gaat om Christus als het Brood des levens, als het water des levens. Deze leer moeten wij meer dan ooit aanhangen. Niets anders kan een zondige ziel toch redden, bevredigen of heiligen. Wij hebben meer kennis van Christus nodig. Als wij in de genade willen groeien en in de hoop wensen toe te nemen, moeten wij hier beginnen.

Als wij in de genade willen groeien en meer hoop begeren te hebben, moeten wij *meer kennis van ons hart* zoeken. Wij menen dat wij dit hebben, maar wij vergissen ons. We kunnen zelfs zeggen dat de helft van de zonde tot hiertoe voor ons oog verborgen is. Wij hebben er geen idee van, hoe wij in de beproeving kunnen bedrogen worden en in wat voor diepten van satan wij kunnen vallen. Het is een bittere erva-

Heilige Geest hebben u een complete zaligheid gegeven. Er is een drievoudig snoer dat nooit meer zal verbroken worden. Zeker, hier is een grond om te hopen.

U hebt een Zaligmaker, Wiens bloed reinigt van alle zonde; een Zaligmaker Die allen nodigt en niemand uitwerpt die tot Hem komt; een Zaligmaker Die het gekrookte riet niet zal verbreken en de rokende vlaswiek niet zal uitblussen; een Zaligmaker Die medelijden heeft met uw zwakheden en Die Zich niet schaamt om u broeders te noemen; een Zaligmaker Die nooit verandert, Die gisteren, heden en tot in eeuwigheid Dezelfde blijft en Die volkomen kan zaligmaken die door Hem tot God gaan. U hebt een grond om te hopen.

Ik heb verwachting, omdat de liefde van Christus alle verstand te boven gaat. Deze liefde is zo vrij en onverdiend! Deze liefde is zo kostbaar en zij verduurt zelfs de dood! Deze liefde is zo krachtig en overwinnend! Deze liefde is zo onveranderlijk en verdraagzaam! Deze liefde is zo teder en medelijdend! Het is waar dat onze zonden de kennis te boven gaan, maar onze zielen hebben deze liefde nodig. Dan is er grond om te hopen.

Ik heb hoop, omdat God u zulke heerlijke en dierbare beloften gegeven heeft. Dit zijn beloften om tot het einde toe te bewaren; beloften van genade, voor elke dag, voor elke behoefte. Zij geven u kracht en zullen nooit verbroken worden, omdat zij alle ja en amen zijn in Christus Jezus. Zeker, dan is er grond om te hopen.

O lezer, als u een gelovige bent, dan zijn deze dingen een sterk fundament. Als God voor u is, wie zal dan tegen u zijn? Er is geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn. Niets kan ons scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus, onze Heere.

Ik wil u graag vertellen wat mijn begeerte is, want hiernaar behoort ieder christen zich uit te strekken. Ik wens dat u *meer hoop* zult zoeken. Ik begeer niet dat u aan een klein beetje vertrouwen genoeg hebt, zoals met veel kinderen van God het geval is. Ik begeer dat u een volle verzekering van uw hoop zoekt, die levende hoop die nooit beschaamd maakt.

Ik spreek als een medereiziger op de smalle weg. Ik spreek als iemand die begeert dat uw hoop ieder jaar dat u leeft, mag toenemen en dat wens ik alle broeders toe. Ik weet en ben ervan overtuigd dat ik dingen schrijf die tot uw vrede dienen. Als u ooit enkele dagen in duisternis verkeerd hebt, als u ooit gewaar geweest bent dat Gods aangezicht over uw ziel gelicht heeft, als u ooit blijdschap en vrede in het geloven gehad hebt, ondanks al uw herinneringen aan uw tekortkomingen in het verleden en uw begeerten voor de toekomst, dan vermaan en smee ik u om de volle verzekering van de hoop te zoeken.

Beste lezer, als u een ware gelovige bent, dan weet u goed dat wij deze vermaningen nodig hebben! Op z'n best genomen zijn u en ik maar kinderen in de dienst van de Heere en niet meer. Er is elke dag ruimte voor verbetering. Luister dan, want ik wil u

u met de oprechten te sterven? Dat begeerde Bileam ook, maar ook hij werd niet zalig. Hebt u kennis? Dat had Judas Iskariot ook, maar hij werd niet zalig. En zult u zo zalig kunnen worden? Ik betwijfel dat. Denk aan de vrouw van Lot.

Lezer, weer roep ik u toe om ernst te maken met wat u aan het doen bent. Als u op dezelfde voet voortgaat, zoals ik heb aangegeven, dan kan ik niet anders dan over uw ziel in twijfel zijn.

Maar er zijn nog anderen, over wie ik in twijfel ben, die nog verder weg zijn dan de bijna-christenen. Zij hebben een hoge opgang gemaakt met hun belijdenis van de godsdienst, maar nu zijn zij teruggevallen. Zij werden gerekend tot de ware gelovigen, maar nu zijn zij tot de wereld vervallen. Zij zijn van het punt dat zij schenen bereikt te hebben, teruggedaan. Zij wandelden niet meer in de wegen die zij eerst schenen te hebben gekozen. Kort gezegd: zij zijn *afvalligen*.

Lezer, is dit de toestand van uw ziel? Als dat zo is, weet dan dat deze zeer onbevredigend is te noemen. Het doet er nu niet meer toe wat uw vroegere ervaring in de godsdienst geweest is. Het heeft weinig betekenis dat u eenmaal onder de ware christenen was te vinden. Het moet alles een vergissing en inbeelding zijn geweest. Als dit nu uw huidige toestand is, dan verkeer ik in twijfel over u.

Ik geloof dat al Gods kinderen destijds blij waren, als zij u zagen. U scheen de Heere Jezus lief te hebben in oprechtheid en u was bereid om de brede weg voor altijd op te geven en vanwege het Evangelie vaarwel te zeggen. Het Woord van God scheen liefelijk en dierbaar voor u; de stem van de predikers van Christus was voor u liefelijk; de vergadering van het volk van God was een plaats waar u het liefst scheen te komen en u was erg gesteld op het gezelschap van de ware gelovigen. Nooit miste u een weekdienst en uw plaats in de kerk was nooit leeg. Uw Bijbel was nooit lang uit uw handen. Er waren geen dagen in uw leven zonder gebed. Uw ijver was inderdaad vurig. Uw genegenheden waren warm. Voor een tijd deed u mee. Maar o lezer, *waar, waar bent u nu?*

U bent tot de wereld teruggekeerd. U heb getalmd, u hebt achteromgezien, u bent teruggedaan. Ik ben bang dat u uw hart achter u hebt gelaten. Opnieuw hebt u de werken van de oude mens aangedaan. Uw eerste liefde hebt u verlaten. Uw goedheid is niet anders dan de morgendauw geweest die is vergaan. Uw ernstige indrukken zijn weggegaan; zij zijn met de dag zwakker en flauwer geworden. Uw overtuigingen zijn verdord; zij zijn van kleur veranderd, zoals bladeren in de herfst. Spoedig zullen zij geheel vergaan en verdwijnen. Steeds meer grijze haren vertonen zich en deze zijn voortekenen van een algeheel verval. De prediking die u eerst zo aanstond, geeft u nu geen vrede meer. De boeken, waarin u zich verheugde, geven u geen genoegen meer. De voortgang van het Evangelie is voor u niet meer belangrijk. U zoekt niet langer meer het gezelschap van Gods kinderen. *Zij of u moeten veranderd zijn*. U bent verlegen geworden tegenover een heilig volk; u bent ongeduldig vanwege hun be-

straffing en adviezen; u bent onzeker in uw gemoedsgesteldheid, zorgeloos over kleine zonden en niet bevreesd om u met de wereld in te laten.

Eens was dit niet zo. Nu kunt u wel proberen om een vorm van godsdienst aan te houden, maar er is geen sprake van warme godsvrucht. Nu bent u lauw en van lieverlee zult u koud worden. Voordat u het weet, zult u als ijs zijn en nog doder dan u ooit bent geweest. U bedroeft de Heilige Geest en Hij zal u spoedig verlaten. U verzoekt de duivel en hij zal spoedig tot u komen. Uw hart is bereid voor hem en uw laatste toestand zal erger zijn dan uw eerste. O lezer, versterk de dingen die overgebleven zijn, dingen die gereed zijn te vergaan. Hoe kan ik u mogelijk helpen dat uzelf ook in twijfel zult zijn over uw ziel?

Ik kan van u niet af komen, zonder te proberen u goed te doen. Ik heb inderdaad medelijden met u, omdat u zo ongelukkig bent. Ik weet, en daar ben ik zeker van, dat het nutteloos is om dit te ontkennen. U bent ongelukkig sinds u bent afgefallen. U bent thuis ongelukkig en ook daarbuiten, ongelukkig in gezelschap en ongelukkig als u alleen bent, ongelukkig wanneer u nederligt en ongelukkig als u opstaat. U kunt rijkdom hebben, eer, liefde, gehoorzaamheid, vrienden, maar de *engel* blijft. U lijdt honger vanwege het ontbreken van troost en u versmacht van dorst vanwege de innerlijke dorheid en gebrek aan ware vrede. U bent geheel ziek; u bent niet op uw gemak; u bent onvoldaan over iedereen, omdat u onvoldaan bent over uzelf. U bent als een vogel die van zijn nest is afgedwaald en zijn eigen plaats niet weet te vinden. U hebt te veel godsdienst om in de wereld blij te zijn en te weinig godsdienst om u in God te verheugen. U bent moe van het leven en bang om te sterven. Op u zijn de woorden van Salomo van toepassing: 'U bent met uw eigen wegen vervuld.'

Lezer, niettegenstaande al uw afdwalingen is er zelfs voor u nog hoop. Er is geen ziekte van de ziel die het heerlijk Evangelie niet kan genezen. Zelfs voor uw geval is er nog een remedie. Deze is vernederend en dodelijk voor de trots, maar ik weet zeker dat het een goed middel is. Ik smeed u met ernst om van dit geneesmiddel gebruik te maken. Het middel is de Fontein Die voor alle zonden geopend is, de vrije genade van God in Christus Jezus. Ga en was u zonder uitstel in die Fontein en Jezus Christus zal u gezond maken.

Neem uw Bijbel die u verwaarloosd hebt en lees hoe David is gevallen en een jaar lang in een vuile zonde geleeft heeft. Toch, toen hij zich tot God bekeerde en tot Hem wederkeerde, was er genade voor hem. Lees de geschiedenis van de apostel Petrus en zie hoe hij zijn Meester drie maal met een eed verloochend heeft. Maar toen hij bitter weende en zichzelf vernederde, was er genade voor hem. Hoor dan de troostvolle woorden die onze Heere en Zaligmaker u nu zendt: 'Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.' 'Gij hebt met veel boeleerders geboeleerd, keer nochtans weder tot Mij.' 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.'

'Keert weder gij afkerige kinderen, en Ik zal uw afkeringen genezen.' O, dat u de woorden aan Israël heden ter harte wilt nemen en dat u Hem zult antwoorden: 'Zie, ik kom tot U; want Gij zijt de HEERE mijn God.' (zie Matt. 11:28; Jer. 3:1; Jes. 1:18 en Jer. 3:22).

Lezer, ik bid of God deze woorden niet tevergeefs tot u spreekt. Maar bedenk wel dat zolang u zich niet van uw afkeringen bekeert, ik over uw ziel in twijfel ben.

Nu wil ik over mensen spreken, van wie de Bijbel mij zegt dat ik over hen een goede hoop moet hebben.

Het gaat hier over mensen die schuldige zondaars waren, maar die door het geloof tot Christus gevluht zijn. Zij hebben bevonden dat de zonde bitter is en zij haten al het kwaad. Zij verlangen om van de zonde bevrijd te zijn. In zichzelf zien zij niets anders dan zwakte en verderf, maar in de Heere Jezus vinden zij wat hun zielen nodig hebben, namelijk vergeving, vrede, licht, troost en kracht. Hun ziel begeert te rusten op het bloed, het kruis, de gerechtigheid en de voorbeding van Christus. Hun begeerten zijn gericht op de dingen die boven zijn. Zij begeren niets liever dan God te behagen. Zolang zij leven is het hun belangrijkste begeerte om voor de Heere te leven. En als zij sterven is het hun enige begeerte om in de Heere te sterven. Hun hoop is erop gericht dat zij na de dood voor altijd bij de Heere zullen zijn.

Lezer, is dit de toestand van uw ziel? Weet u iets van het geloof, de hoop, de begeerten en de bevinding van wat ik heb genoemd? Vindt u iets in uw hart dat hieraan beantwoordt? Als dit zo is, dank God dan hiervoor. Ik wens u geluk met wat u hebt ontvangen. Ik heb een goede hoop voor uw ziel.

Ik weet dat u in een wereld leeft die vol van beproevingen is. U verkeert in een woestijn; u bent niet thuis. Ik weet dat trots, ongeloof en traagheid u willen overmeesteren. U hebt van buiten strijd en van binnen vrees. Ik twijfel er niet aan dat uw hart zo bedrieglijk en verraderlijk is, dat u vaak ziek bent van uzelf en moet zeggen: 'Nooit heeft iemand een hart gehad, zoals dat van mij'. Maar niettegenstaande dat alles, mag ik toch het goede voor uw ziel hopen.

Deze hoop heb ik, omdat ik geloof dat God in u een goed werk begonnen heeft, dat Hij nooit zal tenietdoen. Wie heeft u geleerd om de zonde te haten en Christus lief te hebben? Wie heeft u uit de wereld gehaald en u een begeerte geschonken om God te dienen? Deze dingen komen niet uit uw eigen hart voort. Vanuit onze eigen natuur brengen we geen vruchten voort. Deze dingen zijn het werk van God en wat Hij begonnen heeft, zal Hij ook afmaken. Wie Hij genade geeft, zal Hij ook de heerlijkheid schenken. Hier is zeker een grond van hoop.

Ik heb een gegronde hoop, omdat ik geloof dat u een aandeel hebt in het eeuwige verbond, een verbond dat in alle dingen geordend en vast is. Het zegel van de hemel is op u. De merktekenen van de Heere Jezus zijn in uw ziel. De Vader, de Zoon en de